

necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiințioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni care au provocat decesul unei persoane”.

Lui Moldovanu Tatiana de către organul de urmărire penală i se impută că activând în calitate de zzzz în primăria comuna zzzz, raionul zzzz, numită în această funcție prin Ordinul zzzz nr. zzzz din 21 iulie 2011, deci conform prevederilor art. 123 Cod penal, fiind persoană publică, având totodată conform fișei de post anumite atribuții de bază, care prevăd: asigurarea implementării cadrului normativ privind asistența socială; identificarea și evaluarea situației beneficiarului și a familiei lui cu deplasarea în teren în cadrul vizitelor la domiciliu; propune și pregătește cazul pentru referire spre serviciile sociale specializate; ia decizii dacă cazul ține de domeniul asistenței sociale sau solicită un alt tip de ajutor; decide dacă cazul necesită intervenție la nivelul serviciilor sociale primare; astfel cunoscând cu certitudine că, asistentul social poartă răspundere în modul stabilit de legislație pentru îndeplinirea neconformă a funcțiilor atribuite și pentru exercitarea incorectă a obligațiilor, fiind conștientă de faptul că împreună cu zzzz comuna zzzz, raionul zzzz, Chicicov Panainte, urma să întreprindă măsuri concrete pentru realizarea prevederilor legislației, în rezultatul atitudinii neglijente și neconștiințioase față de obligațiile de serviciu, care presupune îndeplinirea corectă și conștiințioasă de către persoana cu funcții de răspundere a obligațiilor de serviciu, ignorând prevederile art. 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți, care stipulează că în cazul în care, ca urmare a evaluării inițiale, se constată existența unui pericol iminent pentru viața și sănătatea copilului, autoritatea tutelară în a cărei rază este locul aflării acestuia dispune imediat luarea copilului de la părinți sau de la persoanele în grija cărora acesta se află, fiind obligată să comunice acest fapt procurorului în termen de cel mult 24 ore, nu a dispus imediat luarea minorului xxxx, a. n. zz zz zzzz, de la părinți, fapt ce a determinat decesul minorului în cauză, limitându-se la întocmirea actelor de vizită în familie formale.

Astfel, Moldovanu Tatiana cunoscând cu certitudine că minorul xxxx, a. n. zz zz zzzz este lăsat fără protecție, că se află în dificultate și este abandonat către părinți și rude, că este favorizat vulnerabil, este neglijat la întreținere și educație, cu atât mai mult cunoscând că aflarea minorului în cauză împreună cu părinții prezintă pericol pentru viața și sănătatea lui, totodată cunoscând cu certitudine că în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu este obligată să se căluzească în activitatea sa și să îndeplinească întocmai cerințele legislației și a actelor normative ce reglementează activitatea normală a instituției pe care o reprezintă, manifestând neglijență și atitudine necorespunzătoare față de atribuțiile funcționale, considerând că informarea procurorului o va elibera de răspundere și de la îndeplinirea atribuțiilor funcționale, nu a întreprins măsurile necesare pentru implicarea primarului și altor organe abilitate cu funcții de asistent social, formal a informat despre faptul dat procuratura raionului zzzz, expediind în adresa acestora scrisoarea cu nr. 308 din 24 noiembrie 2014, prin care doar a indicat faptul luării a evidență a familiei Marcenco Nelea și că ultima își manifestă abuzul fizic asupra copiilor ei minori, cât și formal a aplicat prevederile art. 9 al Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor părăsiți de părinți, care stipulează că autoritatea tutelară locală în a cărei rază este locul aflării copilului dispune evaluarea inițială a situației copilului de către specialistul pentru protecția drepturilor copilului, iar în lipsa acestuia de către asistentul social comunitar, cu implicarea în procesul de evaluare, după caz, a altor specialiști din domeniul ocrotirii sănătății, educației, ordinii publice, iar ca rezultat minorul xxxx, la data de 13 martie 2015, fiind lăsat în primejdie și nesupravegheat, aflându-se în preajma domiciliului său din comuna zzzz, raionul zzzz, căzând într-o fântână artificială, s-a înecat, fapt confirmat prin raportul de constatare medico-legală nr. 30 „C” din 20 martie 2015, cauzând astfel daune cât și intereselor publice, prin care s-a prejudiciat grav imaginea autorităților publice, ceea ce a creat și creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, atât drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, care au provocat decesul unei persoane.

De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului Moldovanu Tatiana au fost încadrate în baza art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal, conform indicilor ”îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiințioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni care au provocat decesul unei persoane”.

Nefiind de acord cu această sentință, la 07 iunie 2016 către procurorul în Serviciul Sud al Procuraturii anticorupție – Lungu Lilian a contestat-o cu apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal, în baza căruia să le fie stabilită pedeapsa penală.

În motivarea apelului depus, a menționat că nu este de acord cu sentința contestată așa cum, incorect instanța de fond a adoptat soluția de achitare a inculpaților Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal. Menționând procurorul și faptul că inculpații Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana nu au recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, făcând declarații contradictorii cu probele acumulate în cadrul urmăririi penale și instanței de fond, cu scop de a nu fi trași la răspundere penală.

La fel, considerând apelantul că la luarea deciziei de achitare a inculpaților instanța de judecată a dat apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc vinovăția inculpaților Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal. Inculpații Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana, însă după părerea procurorului, au atentat la relațiile ce țin de buna organizare și desfășurare a activității autorității publice, precum și la relațiile ce țin de încrederea societății în organele autorității publice.

De asemenea, s-a invocat că faptele inculpaților corect au fost calificate la faza urmăririi penale, iar circumstanțele descrise în învinuire și-au găsit confirmare atât prin declarațiile martorilor, cât și prin corpurile delictelor, documentele și rezultatele măsurărilor speciale de investigații autorizate. Astfel, vinovăția inculpaților Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana a fost demonstrată prin declarațiile martorului Advahov Ecaterina, Carabețchi Sofia, Luverdu Evdochim, Chiosa Liubovi, cât și documentele: sesizarea procurorului raionului Cantemir - Procoavă Adrian cu nr. 2638 din 23 septembrie 2014 referitoare la respectarea și implementarea Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți; scrisoarea cu nr. 308 din 24 noiembrie 2014 întocmită de zzzz comuna zzzz, raionul zzzz - Chicicov Panainte și expediată în adresa procuraturii raionului zzzz cu referire la luarea la evidență a familiei Marcenco Nelea; raportul de constatare medico-legală nr. 30 „C” din 20 martie 2015, unde conform concluziei expertului decesul minorului xxxx a survenit în urma asfloxiei mecanice prin înec; rapoarte de vizită în familia Marcenco din comuna zzzz, raionul zzzz; formularul privind evaluarea complexă a familiei Marcenco.

Menționând procurorul că fapta a fost comisă în timpul exercitării de inculpați a funcției publice, iar sentința reprezintă o transcriere a susținerilor avocatului inculpatului Chicicov Panainte, fapt ce îi trezește dubii în legalitatea ei, dar instanța nu a ținut cont de probele administrate și prezentate de acuzator, axându-se exclusiv pe probele prezentate de partea apărării, fapt care de asemenea trezește dubii în examinarea obiectivă și multilaterală a cauzei penale.

În drept, cererea de apel este întemeiată pe prevederile art. 51 alin. (5); art. 53 alin. (1), pct. 9); art. 400-402; art. 405; art. 415 alin. (2), pct. 1) Cod de procedură penală.

Procedura de citare la instanța de apel a fost legal executată.

Procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul – Tomița Mihail, a pledat întru admiterea apelului depus de procuror, reiterând în acest sens argumentele indicate în cererea de apel depusă de procuror. La fel, a făcut trimitere la faptul că vina inculpaților se confirmă prin materialele dosarului, inclusiv prin declarațiile martorilor audiați pe dosar, probe care incorect au fost apreciate de instanța de fond, fapt ce a dus la achitarea persoanelor date. Aceștia și-au neglijat obligațiile de serviciu, fapt ce a dus la decesul persoanei minore și ceea ce demonstrează necesitatea admiterii apelului, casarea sentinței contestate și emiterea unei noi hotărâri de recunoaștere a inculpaților vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal.

Inculpatul Chicicov Panainte și avocatul acestuia Josu Gheorghe, în instanța de apel au pledat întru respingerea apelului depus de procuror și menționându-se că consideră corectă concluzia cu privire la achitarea inculpaților. Așa cum, pentru pronunțarea unei sentințe de condamnare trebuie să fie demonstrat că există faptul infracțiunii, că fapta a fost comisă de inculpați sau nu, atribuțiile de către primar au fost îndeplinite în corespundere cu legislația în vigoare, au fost întreprinse toate măsurile necesare în privința familiei Marcenco. La caz, indicându-se că lipsește faptul infracțiunii, ceea ce rezultă clar din învinuirea adusă, din rechizitoriul se vede că i se impută lui Chicicov Panainte încălcarea prevederilor art. 10 al Legii nr. 140 din 14 iunie 2013, dar doar în cazul în care în urma evaluării se stabilește existența unui pericol iminent pentru viața și sănătatea copilului, autoritatea tutelară trebuie să ia copilul din familie. În cazul dat, însă nu s-a stabilit pericolul iminent, legea la care face trimitere acuzarea prevede destul de clar cine și în ce cazuri trebuie să ia copilul din familie, ca să fie protejați copiii ce sunt în situație de risc.

Menționându-se și faptul că procurorul consideră că în cazul dat au fost încălcate prevederile art. 10 al Legii indicate supra, adică stabilirea existenței situației de risc, dar procurorul nu a probat că a fost pornită urmărirea penală pe faptul că exista pericolul împotriva vieții și sănătății copilului, că existau elementele constitutive ale unei infracțiuni. Nu s-a confirmat de partea acuzării nici faptul că exista măcar violența asupra copilului, nici din evaluările făcute de autoritatea tutelară nu rezultă acest fapt, nu a existat vagabondajul, cerșitul, lipsirea de îngrijire, ignorarea, că părinții ar fi părăsit copilul sau alte cazuri prevăzute la articolul 8 al Legii notate. Ba mai mult,

trebuie să existe legătura causală dintre situația de risc și decesul minorului. Pentru incriminarea unei asemenea infracțiuni nu era de ajuns indicarea faptului că au fost încălcate prevederile art. 10 al Legii menționate, dar trebuiau să fie prezentate și probele respective.

La fel, s-a indicat că cazul tragic s-a petrecut pe un teritoriu privat, și nu pe cel al primăriei, iar primarul nu poate răspunde pentru fiecare infracțiune săvârșite pe teritoriul private. Dacă ar fi existat pericolul iminent nu este clar de ce nu s-a pus întrebarea de a fi luat copilul din familie, care este unul mai mare ca cel decedat.

Toate acestea demonstrează încă odată că părinții erau grijulii față de copii, se ocupau de educația lor, nu au fost copii părăsiți, neglijanți, ceea ce se confirmă prin martorii audiați în instanța de judecată.

De asemenea, de către partea acuzării nu a fost demonstrat nici faptul că Chicicov Panainte ar fi comis fapta incriminată, acesta este zzzz, care conform legii se atribuie la categoria persoanelor publice cu demnitate publică. Astfel, s-a făcut referire la faptul că dispoziția art. 329 Cod penal face trimitere la persoanele cu funcție de răspundere și nu persoanele cu funcție de demnitate publică, deci primarul nu este subiect al infracțiunii date.

Cele indicate, după părerea inculpatului și a apărătorului duc la respingerea apelului procurorului, inculpații fiind necesar de a fi achitați așa cum, aceștia au dus un lucru de monitorizare a familiei date, au îndrumat membrii familiei date, au făcut tot posibilul ca toate neajunsurile stabilite în acea familie, să fie lichidate. Aceștia întru totul și-au executat obligațiile de serviciu.

Inculpatul Moldovanu Tatiana și avocatul acesteia Josu Artur, în instanța de apel au pledat întru respingerea apelului depus de procuror și menținerea sentinței contestate așa cum, toți martorii acuzării au menționat că aceasta sârguincios își îndeplinea atribuțiile de serviciu. Cauza decesului copilului nu a fost starea de vulnerabilitate a familiei, în R.M. anual zeci de copii se înecă în bazine acvatice și din alte motive tragice, dar pentru întâmplările tragice nu pot fi învinuți reprezentanții zzzz. Mai mult ca atât, până la momentul nu a fost stabilit nici un pericol iminent care ar fi existat și ar fi impus luarea copilului din familie, iar cauza decesului copilului trebuia să survină anume din motivul aceluși pericol iminent inexistent. La caz, însă nu a fost demonstrată existența vreunui pericol, după părerea acuzării, însă când se stabilește că copilul trăiește într-o familie vulnerabilă, trebuie luat copilul din familie, măsură care este cea mai aspră.

De asemenea, s-a făcut trimitere la faptul că Curtea Supremă de Justiție a dispus rejudecarea cauzei așa cum, a stabilit erori la emiterea sentinței, în partea descriptivă fiind indicat că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, iar în dispozitiv Moldovanu Tatiana a fost achitată din lipsa faptei infracțiunii. La fel, în partea descriptivă a deciziei instanței de apel a fost indicat că temeiul de achitare este cel al lipsei elementelor infracțiunii, iar din dispozițiile martorilor a concluzionat că fapta nu a fost săvârșită de inculpați. Totuși, apărarea și inculpatul consideră corectă concluzia instanței cu privire la achitarea inculpaților, doar cu corectarea erorilor specificate de instanța de recurs.

Colegiul judiciar audiind părțile, examinând materialele cauzei penale și analizând în complex argumentele invocate în raport cu apelul declarat și în limitele acestuia, conchide necesitatea admiterii apelului declarat de către procuror, cu casarea totală a sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță de achitare a inculpaților, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

În sprijinul concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

Conform art. 414 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură penală, "*instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. (3) În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță*".

Potrivit art. 415 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală, "*instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, cassând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță*".

Este de menționat faptul că conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, "*instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii*", iar potrivit art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, "*sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului*".

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CEDO, în hotărârea Capean vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Mai mult ca atât, este de menționat faptul că ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, la cererea procurorului Tomița Mihail au fost cercetate suplimentar probe administrate în instanța de fond. Mai mult ca atât, potrivit art. 415 alin. (2)¹ Cod penal în instanța de apel au fost audiați martorii Marcenco Nălea, Carabețchi Sofia, Advahov Ecaterina, Luverdu Eudochim și inculpații Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana.

Ordonanță de începere a urmăririi penale din 17.04.2015, prin care s-a dispus începerea urmăririi penale în baza art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal (Vol. I, f.d.1).

Comunicare din 17.04.2015, prin care a ofițerul de urmărire penală comunică procurorului că factorii de decizie din s. zzzz, r. zzzz, în rezultatul îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, au determinat direct decesul copilului xxxx a.n.zzzz (Vol. I, f.d.2).

Ordonanță de fixare a termenului de urmărire penală pe cauza penală nr. 2015430172, fiind fixat termenul de urmărire penală pe această cauză penală până la 17 mai 2015 (Vol. I, f.d.3).

Raport de autosesizare, prin care s-a dispus înregistrarea acestui raport de autosesizare în Registrul nr. 1 (Vol. I, f.d.6).

Comunicare adresată zzzz din r. zzzz, zzzz, prin care procurorul r. zzzz face trimitere la mobilizarea autorității publice din teritoriul să-și intensifice activitatea, să asigure protecție eficientă copiilor, în special din familiile vulnerabile (Vol. I, f.d.7).

Răspuns din 24.11.2014, de la zzzz com. zzzz, r. zzzz către Procuratura r. zzzz (Vol. I, f.d.8; 129).

Extras din hotărârea Consiliului pentru Protecția Drepturilor Copilului al primăriei comunei zzzz, r. zzzz din 05.11.2014, în care se avertizează Macareno Nălea să ia măsuri de a nu mai consuma băuturi alcoolice și să îngrijească de copiii minori aflați la întreținere (Vol. I, f.d.12; 42; 78).

Raport de constatare medico – legală nr. 30 "C" cu anexe fotografice, în care la concluzii se indică că decesul copilului xxxxx în vârstă de 3 ani, a survenit în urma asfexiei mecanice prin înec ce ne confirmă datele necropsiei și semnelor general asfexice. Excorteații pe creasta nasului, regiunea frontală pe centru. Leziunile corporale menționate puteau fi produse la acțiunea (-ile) traumatică (-e) a unui corp (-uri) contondent (-e) bont (-e) la lovire sau prin lovire de el (-e) și frecțiune, cu puțin timp înainte de deces, ce condiționează după sine dereglarea sănătății de scurtă durată, până la 6 zile, și se califică ca vătămări corporale neînsemnate, la persoanele vii (Vol. I, f.d.15-20).

Copia certificatului de naștere seria zzzz nr. zzzz, pe numele xxxx născut la zz.zz.zzzz (Vol. I, f.d.23).

Hotărâre din 20.06.2011 pronunțată de Judecătoria Cantemir, prin care a fost respinsă ca nefondată cererea reprezentantului Organizației teritoriale zzzz a zzzz, fiind confirmată legalitatea alegerilor locale din 05.06.2011 (Vol. I, f.d.38-41).

Planul individualizat de asistență, întocmit la 06.11.2014, din care se desprinde că acesta a fost întocmit de Moldovanu Tatiana la familia Marcenco Nălea (Vol. I, f.d.45; 92; 116).

Evaluarea complexă a adultului, acesta fiind realizată în privința lui Marcenco Nălea, cu domiciliul în s. zzzz, r. zzzz, fiind indicată situația social vulnerabilă a familiei date (Vol. I, f.d.48; 63; 66; 68; 95; 119-120).

Evaluarea complexă a familiei cu copii, termenul evaluării fiind din noiembrie 2014 și până în mai 2015, supus evaluării fiind copilul xxxx a.n.zzzz, r. zzzz, s. zzzz, care locuiește în familia formată din xxxx– mama, xxxx– tata și fratele – xxxx. La fel, s-a menționat că situația materială este foarte slabă, trăiesc în sărăcie extremă, pe lângă casă nu au pășari și nici animale. xxxx este un copil vioi, probleme de sănătate nu acuză (Vol. I, f.d.49-50; 64-65; 67; 96-97; 117-118; 121).

Raport de vizită în familie, din 15.04.2015, în care la recomandări este indicată monitorizarea domiciliului și de recomandat Consiliului pentru Protecția Copilului

Lui Moldovanu Tatiana de către organul de urmărire penală i se impută că activând în calitate de zzzz în primăria comuna zzzz, raionul zzzz, numită în această funcție prin Ordinul zzzz nr. zz din 21 iulie 2011, deci conform prevederilor art. 123 Cod penal, fiind persoană publică, având totodată conform fișei de post anumite atribuții de bază, care prevăd: asigurarea implementării cadrului normativ privind asistența socială; identificarea și evaluarea situației beneficiarului și a familiei lui cu deplasarea în teren în cadrul vizitelor la domiciliu; propune și pregătește cazul pentru referire spre serviciile sociale specializate; ia decizii dacă cazul ține de domeniul asistenței sociale sau solicită un alt tip de ajutor; decide dacă cazul necesită intervenție la nivelul serviciilor sociale primare; astfel cunoscând cu certitudine că, asistentul social poartă răspundere în modul stabilit de legislație pentru îndeplinirea neconformă a funcțiilor atribuite și pentru exercitarea incorectă a obligațiilor, fiind conștientă de faptul că împreună cu zzzz comuna zzzz, raionul zzzz, Chicicov Panainte, urma să întreprindă măsuri concrete pentru realizarea prevederilor legislației, în rezultatul atitudinii neglijente și neconștiințioase față de obligațiile de serviciu, care presupune îndeplinirea corectă și conștiințioasă de către persoana cu funcții de răspundere a obligațiilor de serviciu, ignorând prevederile art. 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți, care stipulează că în cazul în care, ca urmare a evaluării inițiale, se constată existența unui pericol iminent pentru viața și sănătatea copilului, autoritatea tutelară în a cărei rază este locul aflării acestuia dispune imediat luarea copilului de la părinți sau de la persoanele în grija cărora acesta se află, fiind obligată să comunice acest fapt procurorului în termen de cel mult 24 ore, nu a dispus imediat luarea minorului xxxx, a. n. zz zz zzzz, de la părinți, fapt ce a determinat decesul minorului în cauză, limitându-se la întocmirea actelor de vizită în familie formale.

Astfel, Moldovanu Tatiana cunoscând cu certitudine că minorul xxxx, a. n. zz zz zzzz este lăsat fără protecție, că se află în dificultate și este abandonat către părinți și rude, că este favorizat vulnerabil, este neglijat la întreținere și educație, cu atât mai mult cunoscând că aflarea minorului în cauză împreună cu părinții prezintă pericol pentru viața și sănătatea lui, totodată cunoscând cu certitudine că în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu este obligată să se căluzească în activitatea sa și să îndeplinească întocmai cerințele legislației și a actelor normative ce reglementează activitatea normală a instituției pe care o reprezintă, manifestând neglijență și atitudine necorespunzătoare față de atribuțiile funcționale, considerând că informarea procurorului o va elibera de răspundere și de la îndeplinirea atribuțiilor funcționale, nu a întreprins măsurile necesare pentru implicarea primarului și altor organe abilitate cu funcții de asistent social, formal a informat despre faptul dat procuratura raionului zzzz, expedind în adresa acestora scrisoarea cu nr. zzzz din 24 noiembrie 2014, prin care doar a indicat faptul luării a evidență a familiei Marcenco Nelea și că ultima își manifestă abuzul fizic asupra copiilor ei minori, cât și formal a aplicat prevederile art. 9 al Legii nr. 140 din 14 iunie 2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor părăsiți de părinți, care stipulează că autoritatea tutelară locală în a cărei rază este locul aflării copilului dispune evaluarea inițială a situației copilului de către specialistul pentru protecția drepturilor copilului, iar în lipsa acestuia de către asistentul social comunitar, cu implicarea în procesul de evaluare, după caz, a altor specialiști din domeniul ocrotirii sănătății, educației, ordinii publice, iar ca rezultat minorul xxxx, la data de zz zz zzzz, fiind lăsat în primejdie și nesupravegheat, aflându-se în preajma domiciliului său din comuna zzzz, raionul zzzz, căzând într-o fântână artificială, s-a înecat, fapt confirmat prin raportul de constatare medico-legală nr. 30 „C” din 20 martie 2015, cauzând astfel daune cât și intereselor publice, prin care s-a prejudiciat grav imaginea autorităților publice, ceea ce a creat și creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, atât drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, care au provocat decesul unei persoane.

De către organul de urmărire penală acțiunile lui Moldovanu Tatiana au fost încadrate în baza art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal, conform indicilor *”îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiințioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni care au provocat decesul unei persoane”*.

Potrivit art. 123 alin. (2) Cod penal, *”prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public”*.

Din materialele dosarului rezultă că Chicicov Panainte xxxx, activează în calitate de zzzz al com. zzzz, r. zzzz, fiind ales în această funcție prin votul alegătorului și validat prin hotărârea Judecătoriai Cantemir din 20 iunie 2011. Raportat la prevederile art. 123 Cod penal Chicicov Panainte, datorită funcției ocupate este persoană cu funcție de demnitate publică. Ceea ce se desprinde și din prevederile Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică (Monitorul Oficial nr. 194-196/637 din 05.10.2010), conform anexei la această lege, primarul ocupă funcții de demnitate publică.

Moldovanu Tatiana, însă în perioada anilor 2011 – 2015 a activat în calitate de zzzz în Primăria com. zzzz, r. zzzz, numită în această funcție prin Ordinul zzzz nr. zz din 21 iulie 2011. Ținând cont de prevederile art. 123 Cod penal, este de notat că Moldovanu Tatiana, datorită funcției ocupate, este persoană publică.

Judecătoria Cantemir la 02 iunie 2016 a emis sentința, prin care Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana au fost achitați în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal, din motivul lipsei faptei infracțiunii, cu reabilitarea acestora.

Colegiul judiciar reține că în conformitate cu prevederile art. 389 Cod de procedură penală *”(1) sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. (2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. (3) Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art. 109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată”*.

Potrivit art. 390 Cod de procedură penală, *„(1) sentința de achitare se adoptă dacă: 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; ... (3) Sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului”*.

Colegiul judiciar nu poate trece cu vederea faptul că vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielele, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, inclusiv fiind necesar de a stabili faptul dacă fapta întrunește elementele infracțiunii.

Este de menționat că la examinarea cauzei, cercetând suplimentar probele administrate în instanța de fond, s-a stabilit că probele științifice administrate în cauză nu au fost de natură a conduce la stabilirea vinovăției inculpaților. Nici din declarațiile martorilor audiați în prezenta cauză penală și nici din depozițiile inculpaților, nu se desprind informații suficiente în sprijinul acuzării, precum că la caz, sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal. Ceea ce denotă că nici în cadrul urmăririi penale, nici în prima instanță și nici în instanța de apel nu s-a confirmat faptul existenței neglijenței în serviciu din partea lui Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana.

Instanța de apel reține că inculpaților Chicicov Panainte, care activează în funcția de zzzz al comunei zzzz, r. zzzz, și Moldovanu Tatiana, care activează în calitate de zzzz în zzzz com. zzzz, li se impută de organul de urmărire penală că, fiind persoane publice investite cu anumite atribuții în domeniul asistenței sociale, protecției copiilor și altor persoane socialmente vulnerabile, manifestând o atitudine neglijentă și neconștiințioasă față de obligațiile de serviciu, știind cu certitudine că minorul xxxx, născut la zz.zz.zzzz, este lăsat fără protecție, că se afla în dificultate și că este abandonat de către părinți și rude, este favorizat vulnerabil, este neglijat la întreținere și educație, cunoscând că aflarea minorului împreună cu părinții prezintă pericol pentru viața și sănătatea lui, ignorând prevederile art. 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14.06.2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți, nu au dispus imediat luarea minorului xxxx de la părinți, limitându-se doar la informarea procurorului despre luarea la evidență a familiei respective, fapt ce a determinat decesul minorului în cauză, care la data de 13.03.2015, fiind lăsat în primejdie și nesupravegheat, a căzut într-o fântână artificială din preajma domiciliului său și s-a înecat.

Totodată, lui Moldovanu Tatiana i se incriminează și aplicarea formală a art. 9 al Legii privind protecția socială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți.

La art. 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14.06.2013 privind protecția socială a copiilor aflați în situații de risc și a copiilor separați de părinți, este stipulat că *”în cazul în care, ca urmare a evaluării inițiale, se constată existența unui pericol iminent pentru viața sau sănătatea copilului, autoritatea tutelară în a cărei rază este locul aflării acestuia dispune imediat luarea copilului de la părinți sau de la persoanele în grija cărora acesta se află, comunicând acest fapt procurorului în termen de cel mult 24 de ore”*.

Noțiunea de pericol iminent se regăsește în prevederile art. 3 din Legea menționată, potrivit căreia *”pericol iminent – circumstanțe care indică în mod cert asupra existenței elementelor constitutive ale unei infracțiuni contra vieții și/sau sănătății copilului și care au sau pot avea impact grav asupra integrității*

asupra existenței elementelor constitutive ale unei infracțiuni contra vieții și/sau sănătății copilului și care au sau pot avea impact grav asupra integrității fizice și/sau psihice a acestuia”.

În art. 8 al Legii indicate este stipulat că „autoritatea tutelară locală este obligată să se autosesizeze și/sau să asigure recepționarea și înregistrarea sesizărilor cu privire la copiii aflați în următoarele situații: a) copiii sînt supuși violenței; b) copiii sînt neglijanți; c) copiii practică vagabondajul, cerșitul, prostituția; d) copiii sînt lipsiți de îngrijire și supraveghere din partea părinților din cauza absenței acestora de la domiciliu din motive necunoscute; e) părinții copiilor au decedat; f) copiii trăiesc în stradă, au fugit ori au fost alungați de acasă; g) părinții copiilor refuză să-și exercite obligațiile părintești privind creșterea și îngrijirea copilului; h) copiii au fost abandonați de părinți; i) în privința unuia dintre părinții copilului este instituită o măsură de ocrotire judiciară (ocrotire provizorie, curatelă sau tutelă)”.

La caz, însă de partea acuzării, însă nu au fost demonstrat faptul existenței unui asemenea pericol iminent, limitându-se doar la imputarea încălcării art. 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14.06.2013. Aceste prevederi pot fi imputate doar în cazul în care se demonstrează faptul că inculpaților le-a fost cunoscută prezența unor circumstanțe care ar fi indicat în mod cert asupra existenței elementelor constitutive ale unei infracțiuni contra vieții și/sau sănătății copilului și care ar fi avut sau care puteau avea impact grav asupra integrității fizice și/sau psihice a copilului, ce ar fi impus luarea imediată a copilului de la părinți. Cele menționate, însă nu au fost probate de partea acuzării. Nu a fost demonstrat nici faptul că în cadrul efectuării evaluării familiei a fost stabilit faptul că, copilul se află în situație de risc, dar copilul a fost lăsat în familie.

Colegiul judiciar menționează că, dacă s-ar pune accent pe poziția acuzării, ar însemna să fie acceptat faptul că există infracțiunea de neglijență în serviciu și în situația în care orice asistent social întocmește acte de evaluare complexă a familiilor cu copii, stabilind anumite vulnerabilități, care nu pot fi atribuite la pericol iminent pentru viața sau sănătatea copilului, însă ca consecință a vulnerabilității constatate nu decide asupra necesității luării copilului de la părinți, deoarece, ceea ce se reproșează inculpaților nu este neîntocmirea actelor de evaluare și verificare socială, ci ne solicitarea de la autoritatea tutelară de luare a copilului de la părinți. La caz, prin monitorizarea familiei date s-a stabilit starea de vulnerabilitate a familiei și i se acorda acestuia ajutor social, din cauza sărăciei în care trăia familia, însă aceasta nu duce la aplicarea celei mai aspre măsuri – luarea copilului din familie.

Astfel, este de notat că poziția acuzării duce la ideea că în aceste condiții nici un asistent social nu ar mai avea posibilitatea, conferită de altfel de lege, de a aprecia asupra oportunității aplicării uneia din măsuri sociale adecvate situație constatată în familia monitorizată, pe care legea i le pune la dispoziție și va trebui să aplice în mod automat măsura cea mai aspră – luarea copilului de la părinți sau de la persoanele în grija cărora acesta se află, în caz contrar, asistentul social putând fi acuzat că a produs daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice care au provocat decesul unei persoane.

Este de menționat că doar în cazul în care se desprinde existența situației stipulate la art. 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14.06.2013, se aplică prevederile alin. (2) și (3) ale aceluiași articol. Potrivit acestora "(2) procedura de luare a copilului de la părinți sau de la persoanele în grija cărora acesta se află se efectuează cu participarea obligatorie a autorității tutelare locale sau a reprezentantului acesteia, a specialistului pentru protecția drepturilor copilului, a asistentului social comunitar, a medicului /asistentului medicului de familie și a ofițerului de sector al poliției. (3) În cazul prevăzut la alin.(1), autoritatea tutelară locală, în termen de 3 zile lucrătoare, va porni o acțiune în instanța de judecată privind decăderea din drepturile părintești sau privind luarea copilului de la părinți fără ca aceștia să fie decăzuți din drepturile părintești. Dacă această cerință nu este îndeplinită, copilul va fi înapoiat imediat părinților". Familia Marcenco era luată la evidență și i se acorda ajutor așa cum, se stabilise faptul că este o familie social vulnerabilă, dar din declarațiile martorilor audiați în cursul examinării cauzei se desprinde că de copilul xxxx, aceștia aveau grijă, nu era lăsat fără supraveghere. Faptul că în familie, între părinții copilului existau certuri, scandal, acest fapt nu confirmă aplicarea violenței față de copil.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului se desprinde că xxxx s-a născut la zz.zz.zzzz, iar încă de la zz.zz.zzzz, deci la câteva luni de la nașterea acestuia, a fost efectuată evaluarea inițială a situației copilului xxxx (Vol. I, f.d.121) și evaluarea complexă a adultului Marcenco Nălea (Vol. I, f.d.120). În anul 2012 familia dată fiind vizită la evidență ca familie social-vulnerabilă și care era monitorizată permanent de autoritățile tutelare locală și teritorială, fapt confirmat prin multiplele rapoarte de vizită în familie, anchetele sociale anexate la dosar, familia a beneficiat de consiliere, informare, îndrumare, ajutoare materiale (pentru procurarea lămelor, de Ziua ocrotirii copiilor, de Ziua cunoștințelor, ajutor financiar din partea zzzz, ajutor material sub formă de pachete cu alimente și îmbrăcăminte, etc). Ceea ce se desprinde nu doar din materialele menționate, dar și din declarațiile martorilor audiați pe prezenta cauză penală, care au făcut trimitere la faptul că familia dată este o familie social – vulnerabilă și era susținută de asistența socială, li se acorda ajutor. Chiar și persoanele audiate fac trimitere la faptul că copilul dat nu se află în situație de risc și nu exista cazul ca să fie luat din familie, aceștia îl îngrijeau, îl hrăneau, nu îl lăseau fără supraveghere, iar ceea ce s-a întâmplat a fost un caz nefericit. Partea acuzării, însă nu a prezentat probe, prin care s-ar demonstra contrariul.

Potrivit art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală "(1) probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză; 3) corpurile delictive; 4) procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești; 5) documentele (inclusiv cele oficiale); 6) înregistrările audio sau video, fotografiile; 7) constatările tehnico-științifice și medico-legale; 8) actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele; 9) procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele. (3) Elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobîndite de organul de urmărire penală sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod. (4) Datele de fapt obținute prin activitatea specială de investigații pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost administrate și verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin.(2), în conformitate cu prevederile legii procesuale, cu respectarea drepturilor și libertăților persoanei sau cu restricția unor drepturi și libertăți autorizată de către instanța de judecată. (5) Datele de fapt obținute de către echipele comune internaționale de efectuare a urmăririi penale pot fi admise ca probe numai în cazul în care au fost administrate prin intermediul mijloacelor de probă prevăzute la alin.(2)".

La art. 99 Cod de procedură penală, fiind stipulat că "(1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză. (2) Probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanța".

Astfel, este de menționat faptul că din probele anexate la dosar, care au fost cercetate în instanța de fond și suplimentar în instanța de apel nu rezultă că acțiunile inculpaților ar fi fost îndreptate spre săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal. Cele menționate denotă netemeinicia argumentului acuzării, că chipurile materialele dosarului demonstrează că la caz, sunt întrunite elementele infracțiunii așa cum, inculpații ignorând prevederile art. 9 și 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14.06.2013 au dus la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal. Așa cum, acuzarea nu a demonstrat faptul că copilul dat era lăsat fără protecție, că se afla în dificultate și că era abandonat de către părinți și rude, că ar fi fost neglijat la întreținere și educație sau că inculpații cunoscând că aflarea minorului împreună cu părinții prezintă pericol pentru viața și sănătatea lui, totuși l-au lăsat în familia dată. Deci, încălcarea de către inculpați a prevederilor articolului menționat, nu și-a găsit confirmarea pe parcursul examinării cauzei, de către procuror nefiind prezentate probe în acest sens.

Totodată, este de menționat că așa cum, nu a fost demonstrat faptul că copilul se afla în situație de risc și că totuși a fost lăsat în familie, în urma anume acestui fapt că ar fi decedat copilul xxxx, ceea ce denotă că corect prima instanță a concluzionat că înneul copilului este un accident tragic, un fapt întâmplător, imprevizibil, ce s-a produs indiferent de voința cuiva și fără vinovăție. Concluzia dată bazându-se pe cercetarea tuturor probelor administrate în cauza penală, și care au fost cercetate suplimentar în apel și apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare. În acest sens punându-se accent pe prevederile art. 101 Cod de procedură penală, potrivit căruia „fiecare probă necesită să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor”.

Măi mult ca atât, instanța de apel notează că nu a fost demonstrat nici care obligații prevăzute la art. 9 al Legii privind protecția socială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, nu au fost îndeplinite sau au fost îndeplinite necorespunzător de către Moldovanu Tatiana. Astfel, doar invocarea faptului că inculpații ar fi încălcat prevederile art. 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14.06.2013, fără a fi demonstrat acest fapt, denotă că just instanța de fond a stabilit că simpla invocare a încălcării date nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare pentru neglijență în serviciu.

De asemenea, este de indicat faptul că în conformitate cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală "judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu". Este de notat că în rechizitoriu fapta inculpaților fiind încadrată

doar în baza art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal, însă fără a se descrie și a se demonstra existența pericolului iminent pentru viața și/sau sănătatea copilului.

Din cele menționate supra se desprinde că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii așa cum, nu a fost demonstrată neglijența în serviciu a zzzz com. zzzz, r. zzzz - Chicicov Panainte și a zzzz Moldovanu Tatiana, ceea ce corect a determinat ca instanța de fond să conchidă necesitatea adoptării unei sentințe de achitare, cu reabilitarea deplină a inculpaților, însă eronat a aplicat prevederile art. 390 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală. La caz, fiind aplicabile prevederile art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod de procedură penală, potrivit căruia *"sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii"*.

În acest sens, colegiul judiciar notează că prima instanță eronat a făcut trimitere și la faptul că nu se desprind informații suficiente în sprijinul acuzării, precum că inculpații ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal. Totodată, indicând și faptul că orice acuzație adusă persoanei trebuie să fie clară, concretă și să se bazeze pe probe, situație ce nu se desprinde în cazul dat așa cum, acuzarea indică la faptul că prin ignorarea prevederilor art. 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14.06.2013, inculpații au comis fapta imputată. Procurorul, însă nu a indicat elementele laturii obiective prin care a fost săvârșită infracțiunea, indicând eronat instanța de fond și la faptul că organul de urmărire penală nici nu a specificat în ordonanța de punere sub învinuire, acuzațiile privind aplicarea formală a prevederilor art. 9 al Legii menționate, de către Moldovanu Tatiana fiind nefondate, abstracte și declarative, lipsite de conținut.

Deci, eronat instanța de fond menționează concomitent trei temeuri de achitare, care se exclud una pe alta, neluând în considerație faptul că învinuirea adusă inculpaților se întemeiază anume pe faptul ignorării de către aceștia a prevederilor art. 10 alin. (1) al Legii nr. 140 din 14.06.2013. Astfel, este de notat că la caz, era suficient ca instanța de fond să aplice prevederile art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod de procedură penală.

Împrejurările indicate, denotă în mod concludent că apelul declarat de către procurorul în Serviciul Sud al Procuraturii anticorupție – Lungu Lilian urmează a fi admis, cu casarea totală a sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Conducându-se de art. 413-414, art. 415 alin. (1), pct. 2) și alin. (3) Cod de procedură penală, colegiul judiciar

DECIDE :

Se admite apelul declarat de către procurorul în Serviciul Sud al Procuraturii anticorupție – Lungu Lilian.

Se casează total sentința Judecătoriei Cahul din 02 iunie 2016, pronunțată în cauza privindu-i pe Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana învinuiți în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal.

Se pronunță o nouă hotărâri după modul stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Inculpații Chicicov Panainte și Moldovanu Tatiana se achită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. a) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

Decizia este executorie din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei motivate.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat public la 06 martie 2018, ora 14:00.

Președintele ședinței de judecată
Judecător

Movilă Vitalie

Judecătorii:

Veleva Nina

Dvurecenschi Evghenii